

Til *socialministeren* (18/8 86) af:

Agerschou (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at der i den sociale ankestyrelse er indført et belønningssystem, hvorefter en sagsbehandler, der påtager sig ekstra sager ud over dem, der er tildelt den pågældende, kan optjene ekstra feriedage?«

Begrundelse

Det har længe været et problem, at sagsbehandlingstiden i den sociale ankestyrelse er uacceptabelt lang. Det er klart, at der bør tages initiativer for at få den nedbragt. Spørgeren vægrer sig umiddelbart ved at tro, at man har grebet til at indføre en slags akkordsystem som det i spørgsmålet beskrevne, og ministeren bedes derfor bekræfte, om det virkelig skulle være tilfældet.

Svar (27/8 86):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

I ankestyrelsen udfoldes der for tiden store bestræbelser på at nedbringe sagspakken – og dermed også sagsbehandlingstiden – i styrelsen. Ankestyrelsen har oplyst, at der som led i disse bestræbelser er medarbejdere, der i en midlertidig periode påtager sig mer- eller overarbejde.

Ankestyrelsen har videre oplyst, at godtgørelse for det præsterede mer- eller overarbejde ydes i form af tjenestefrihed, der fastsættes under hensyn til merarbejdets omfang.

Spm. nr. S 1633

Til *ministeren for skatter og afgifter* (19/8 86) af:

Thoft (SF):

»Som følge af skattereformen bliver en lang række ydelser til foreninger, institutioner m.v. væsentlig mere byrdefulde end tidligere, hvorfor jeg spørger, om ministeren kan oplyse, om ændringer i forpligtelseserklæringerne, således at forpligtelserne – skattebesparelsen indregnet – i øvrigt er uændrede, vil kunne godkendes af ligningsmyndighederne, eller om sådanne ændringer vil blive benyttet til helt at forkaste fradragsret for den pågældende forpligtelse?«

Begrundelse

Visse skatteydere, som har afgivet forpligtelseserklæringer til de institutioner, foreninger o.lign., som beholdt retten til at blive godkendt som fradragsberettiget efter skattereformen, kan komme i klemme, da forpligtelserne på grund af ændrede skatteberegningsregler normalt bliver mere byrdefulde.

Jeg ønsker nu oplyst, om disse skatteydere kan ændre forpligtelseserklæringerne, uden at ligningsmyndighederne derved tilsidesætter hele arrangementet. I denne forbindelse tænker jeg især på de erklæringer, som ikke indeholder forbehold for ændringer af de ved indgåelsen af erklæringen bestående skattefradragsregler.

Svar (29/8 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Som et led i skattereformen begrænses fradragsretten for løbende ydelser til foreninger, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund fra og med indkomståret 1987. Efter nærmere regler i ligningslovens § 12 vil den skattepligtige kun kunne fradrage ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af den skattepligtige indkomst. Årlige ydelser, der ikke overstiger 15.000 kr., kan dog fradrages fuldt ud uanset indkomstens størrelse. Endvidere begrænses den skattemæssige værdi af fradragene til ca. 50 pct.

En af forudsætningerne for at opnå fradrag for løbende ydelser er, at der foreligger en reel forpligtelse til at udrede ydelserne. Hvis den forpligtede misligholder eller ændrer en forpligtelseskontrakt, må det bero på en konkret bedømmelse, om dette er udtryk for, at der ikke har været tale om nogen reel forpligtelse. Der kan i givet fald blive tale om efterbeskatning af tidligere års fradrag for løbende ydelser.

Hvis en forpligtet skatteyder på grund af de nævnte begrænsninger af fradragsretten nedsætter den løbende ydelse i tilslutning til lovens ikrafttræden, vil dette i almindelighed ikke kunne påvirke kontraktens bindende karakter i skatteretlig henseende. Ligningsmyndighederne vil i disse tilfælde kunne godkende, at fradragsretten opretholdes, selv om de årlige ydelser er nedsat.

Spm. nr. S 1634